

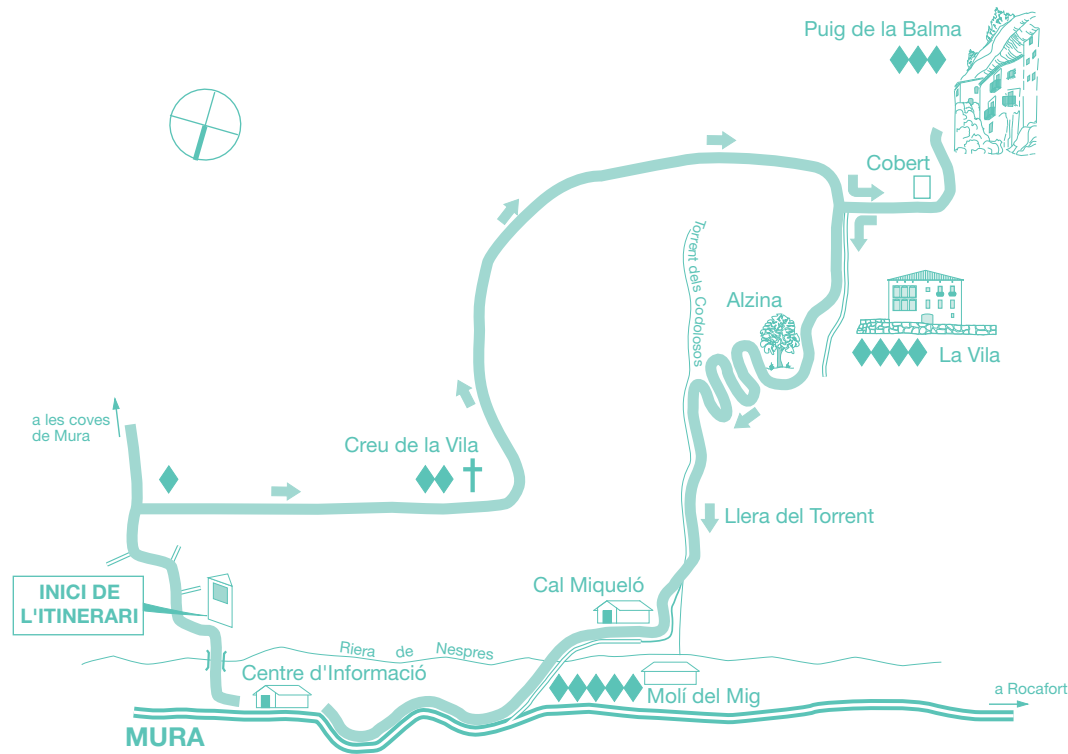

Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

EXCURSIONS SENYALITZADES

Balmes, masies i molins

Informació

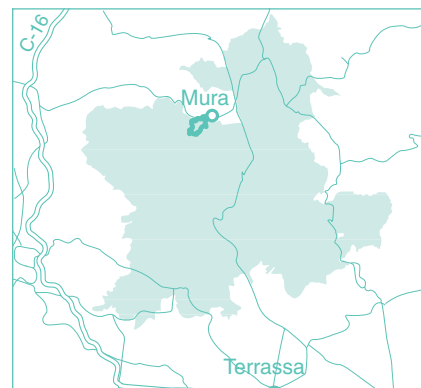
3.800 m

2 h i 40 min

Passeig agradable, de dificultat mínima, amb camins ben marcats i alguns pendents suaus en el primer i el darrer sector. L'itinerari és senyalitzat per fites amb etiquetes de color marró.

Passejada indicada per al públic general. És convenient portar calçat adequat i aigua. Les panoràmiques esplèndides aconsellen que porteu la càmera de fotos. Recordem que cal respectar els camps de conreu, les propietats i el medi natural.

Urgències: 112

Equipaments i serveis

Oficina del Parc Natural a la Mata
Horari: feiners, de 10 a 14 h
Trencall de la carretera de Terrassa a Navarcles, km 14,8
Apartat de correus 71
08230 Matadepera
Tel. 937 433 020
Fax 937 433 300
p.santllorenc@diba.cat

Centre d'Interpretació del Coll d'Estenalles
Informació del parc, exposició permanent, audiovisual i venda de publicacions.
Horari: cada dia, de 10 a 15 h
Carretera de Terrassa a Navarcles, km 14,8
08729 Mura
Tel. 938 317 300
Fax 938 318 090
p.santllorenc.estena@diba.cat

Centre d'Informació de Mura
Informació del parc, venda de publicacions i rutes guiades. Audiovisual i dues exposicions permanents.
Horari: feiners, de 10 a 14 h i de 17 a 19 h; dissabtes i festius, de 10 a 14 h
Antigues escoles de Mura
08729 Mura
Tel. 938 318 375
p.santllorenc.mura@diba.cat

Centre Cultural l'Obac
Audiovisual i exposicions permanents i temporals. Venda de publicacions.
Horari: dissabtes i festius, de 10 a 15 h
Visites concertades els dies feiners. Tel. 937 855 461
Servei de restauració.
Carretera de Terrassa a Rellinars, km 10
08222 Terrassa
Tel. 937 435 468
p.santllorenc.obac@diba.cat

Punt d'Informació al Monestir de Sant Llorenç del Munt a la Mola
Informació del parc, venda de publicacions, exposició permanent i servei de bar.
Horari: feiners, de 10 a 16 h; festius, de 9 a 17 h; dissabtes, de 9 a 2 h de la matinada. Se serveixen sopars
Tel. 937 435 454

Punt d'Informació al Pont de Vilomara i Rocafort
Exposició permanent.
Horari: diumenges, d'11 a 14 h
Visites concertades els dies feiners. Tel. 629 559 413
Sant Jaume, 30 (Centre Cívic)
08254 El Pont de Vilomara i Rocafort
p.santllorenc.pont@diba.cat

Àrea d'Espais Naturals. Diputació de Barcelona
Horari: feiners, de 8 a 15 h
Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona
Tel. 934 022 400. Fax 934 022 926
xarxaparc@diba.cat www.diba.cat/parcsn

Punt d'Informació a Talamanca
Raval, 4. 08279 Talamanca
Horari: de dimecres a diumenge (excepte festius), d'11 a 14 h

Centre de Documentació del Parc Natural
Fons bibliogràfic i documental del parc natural
Horari: feiners, de 9 a 14 h i dimecres, de 15 a 18 h
Cisterna, 39, baixos
08221 Terrassa
Tel. 937 808 900 i 937 893 110
Fax 937 808 900
p.santllorenc.cdbau@diba.cat

Àrea d'Esplai de la Riera de Nespres
Servei de bar-cafeteria.
Lloguer de barbacoes, taules, graelles i venda de llenya
Camí veïnal de Mura a Rocafort (a la sortida de Mura)
Tel. 938 310 472
Horari: diumenges i festius, del 15 de febrer al 15 de setembre, de 10 a 18 h.
Vacances: del 15 de juny al 15 de novembre, ambdòs inclosos

Producció: Institut d'Edicions. Text: Gonçal Lluna. Dibuixos: Agnès Perelló. DL: B-

Xarxa de Parcs Naturals
Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olèrdola, Parc del Foix.

El puig de la Balma

L'itinerari del puig de la Balma és un passeig agradable que ens il·lustra de manera espectacular l'ocupació humana del massís de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac.

L'itinerari surt del Centre d'Interpretació de Mura. Baixem cap a la riera de Nespres, la travessem i hi trobem la fita d'inici d'itinerari, amb les etiquetes de color marró. Aquesta ruta coincideix amb la d'altres itineraris, de manera que cal posar atenció a seguir les etiquetes del color indicat. Seguim el corriol paral·lel al curs d'aigua, que a poc a poc s'enfila i se separa de la riera. Si continuem per aquest sender principal, tot evitant diversos desviaments menors, al cap d'uns minuts ens apareixerà, a la dreta, un camí empedrat: és l'antic camí de Mura a Montserrat, que ens menarà a la Creu de la Vila.

◆ El camí de Mura a Montserrat

El camí de Mura a Montserrat enllaça amb el camí Ral de Barcelona a Manresa, on el bandoler Capablanca estenia el seu capot i enlluernava les víctimes. El camí Ral, que travessa la serra de l'Obac, fou l'única via de comunicació entre Barcelona i l'alt Llobregat fins a la construcció del ferrocarril de Terrassa a Manresa. Els camins havien de garantir en tot moment el trànsit de persones i animals de càrrega, i per això alguns trams eren empedrats. Observeu la perfecció d'un treball que s'ha conservat durant segles. Aquesta història ens revela l'origen d'alguns topònims, com el del coll del Correu, enforcall de camins on havien de convergir els vilatans dels contorns si volien recollir la correspondència.

 Quan pugem, a la dreta veiem el nucli de Mura i els seus camps de conreu, alguns dels quals voregen la riera de Nespres. En poc més d'un quart

d'hora arribem a un petit puig on destaca una creu de ferro.

◆◆ La Creu de la Vila

La tradició popular atribueix a la Creu de la Vila protecció contra la pesta que assolava l'Europa medieval. També diu que els pelegrins feien descalços el camí fins a Montserrat, com a prometença, i, en passar per la Creu, pregaven el Senyor per conjurar una sequera o per demanar el guariment d'algun parent malalt.

 Voregem la Creu de la Vila i reprenem el camí fins a arribar al puig de la Balma. Al llarg del sender predominen els boscos, on creixen pins, alzines, roures i algun auró negre. Ben aviat es pot veure la balma obrada a la llunyania, al fons d'una àmplia panoràmica de la vall que constitueix tot un espectacle. En arribar al camí principal ens dirigim en direcció al puig de la Balma. Al cap de cent metres, una fita ens indica que hem d'enfilarnos per un camp, al costat d'un cobert, per guanyar de nou un camí que ens deixa a tocar del puig de la Balma.

◆◆◆ El puig de la Balma

Les cases obrades a la roca són un dels elements més característics del parc natural. A la defensa natural de la balma afegeixen l'estalvi en la construcció, que amb un sol mur tanca el refugi. Tot i que hi ha referents prehistòrics, el fenomen de les balmes obrades a gran escala data de l'alta edat mitjana, per bé que la del puig de la Balma és posterior: l'ala dreta és del segle XIII i la finestra geminada que s'obre al pis superior, que és mostra de la prosperitat del mas, és l'únic element baixmedieval de l'edifici, mentre que les ales central i esquerra són dels segles X i XVII, respectivament. És la construcció més ben conservada i representativa del seu gènere al massís. Actualment alberga una capella,

consagrada a santa Margarida, un museu, de visita obligada, obert dissabtes i festius, i una residència casa de pagès amb bar, restaurant i habitacions.

 Desfem el recorregut fins al cobert i davallam pel mateix camp, que ens durà al camí d'origen. El seguim una estona fins que, a mà dreta, apareix un viarany que arriba fins al casalot de la Vila i l'envolta per darrere.

◆◆◆ La Vila

Després de les epidèmies de pesta negra i les guerres de remença del segle XV, les famílies que es van mantenir al massís van ampliar, durant els segles XVI i XVII, les seves propietats amb l'annexió de terres i construccions abandonades. Aquest és l'origen de grans masies com l'Obac, la Mata o la Vila, que han gaudit de temps de bonança i han suportat èpoques adverses, i que es van mantenir actives gairebé fins a l'actualitat, quan les noves estructures socials han abocat aquests masos a l'abandonament o a usos innovadors. La Casa Nova de l'Obac, per esmentar-ne un cas, alberga avui el Centre Cultural l'Obac.

 Seguint les fites, el corriol continua endavant, circumval·la una vella alzina de gran port, davalla fent ziga-zagues en un ambient frescal, entre alzines i marfulls, i travessa alguna codina, fins que, finalment, arriba al llit del torrent dels Codolosos. Seguim la llera a favor del corrent. Poc abans de la seva confluència amb la riera de Nespres, veiem, a l'altra banda del torrent dels Codolosos, la masia de cal Miqueló. Us recordem la conveniència de seguir escrupulosament les fites i de ser respectuosos amb les propietats privades. Sobrepassat cal Miqueló, continuem amunt pel camí que voreja i de seguida travessa la riera de Nespres. Ja a l'altra riba de la riera, ens trobem amb l'antiga edificació del molí del Mig.

◆◆◆◆ El molí del Mig

Fins fa poc més de trenta anys, quan l'agricultura al massís feia els sospirs darrers abans d'esdevenir-hi una activitat relict, bona part de la producció de la pagesia passava encara pel molí del Mig. Aprofitant la força d'un salt d'aigua, que s'aconseguia mitjançant un embassament tancat per una resclosa, encara visible riera amunt, i una canalització adequada, el molí fariner feia farina del blat i el d'oli esclafava les olives. També hi havia una premsa de vi i fins i tot s'aprofitava la turbina per produir electricitat. Avui aquestes activitats han desaparegut i són substituïdes progressivament per iniciatives turístiques, moltes de les quals tenen per base, precisament, l'interès que desperten en el visitant les antigues tradicions del massís.

 Passat el molí, enfilem per una pista cimentada que ens portarà directament a la carretera en direcció al poble. Alguns revolts asfaltats ens duren de nou al Centre d'Interpretació de Mura.